

ศึกษาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวของอาชญากรไทย

นางสาวเพียงประภา เชื้อมแคง

002143

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชาพลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

I/๖๗๙/๒๐๕๔

KINESIOLOGY STUDY ON THAI BOXING

Miss Penprabha Khemdaeng

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Physical Education
Graduate School
Chulalongkorn University

1975

บังคับติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาด้านหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
.....
.....

คณะกรรมการบังคับติวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....
.....
.....

ประธานกรรมการ

.....
.....
.....

กรรมการ

.....
.....
.....

กรรมการ

.....
.....
.....

กรรมการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

อาจารย์นายแพทัยชัยหักดิ้น เวชแพคย์

บัญชีของบังคับติวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ :

ศึกษาวิทยาศาสตร์การเกลื่อนไหวของอาชญากรรมไทย

ชื่อ :

นางสาวเพ็ญประภา เข็มแคง แผนกวิชา พลศึกษา

ปีการศึกษา :

๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้จุดประสงค์ที่จะศึกษาเรื่องเอกชน่ใหม่และแรงกระแทกของอาชญากรรม ศอก และเท้า กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักมวยอาชีพจากภาคภูมิภาคทาง ๑ ในกรุงเทพฯ ศอก จำนวน ๒๐ คน และบุคคลธรรมชาติ ๒๐ คน ในกรุงเทพฯ ใช้วิธีทดลองแบบสุ่ม ขนาด ๓ ท่า คือ หมัด ศอก และเท้า แต่ละท่า ๓ ครั้ง แยกเป็นชั้นและช่วง วัดรีเอกชน่ใหม่ควบคู่กับเวลาอีเด็คโตรนิกส์ วัดแรงกระแทกโดยไม่มีเครื่อง เนื่องจากความต้องการของนักมวยบุคคลธรรมชาติ ในการทดลองน้ำหนักไก่เคียงกัน ($40 - 45$ กิโลกรัม) ในช่วงที่ตนคิดว่า รีเอกชน่ใหม่ค่าเฉลี่ยของหมัดใช้เวลา 0.03 วินาที ชากวาบุคคลธรรมชาติซึ่งมีค่า $.42$ วินาที ($p < .05$) ศอก นักมวยมีค่าเฉลี่ย $.45$ วินาที ของบุคคลธรรมชาติ $.45$ วินาที ($p < .05$) เทศ นักมวยมีค่าเฉลี่ย $.46$ วินาที บุคคลธรรมชาติ $.47$ วินาที ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในด้านแรงกระแทกนั้น นักมวยมีค่าเฉลี่ยของหมัด 44.35 กิโลกรัม บุคคลธรรมชาติ 44.90 กิโลกรัม ในแต่ละคนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ศอก บุคคลธรรมชาติ หนักกว่า มีค่า 0.85 , 0.80 กิโลกรัม และนักมวยมีค่า 0.85 , 0.80 กิโลกรัม ($p < .05$) ส่วนการทดสอบนักมวยเทศาด้วยแรงกระแทก มีค่า 400.35 กิโลกรัม และบุคคลธรรมชาติ มีค่า 446.45 กิโลกรัม ($p < .05$) และเมื่อเปรียบเทียบในนักมวยน้ำหนักต่างกัน พบว่า นักมวยที่หนัก $45 - 45$ กิโลกรัม มีแรงกระแทกน้อยกว่านักมวยที่หนัก $40 - 45$ กิโลกรัม ทั้งหมัด ศอก และเท้าในด้านรีเอกชน่ใหม่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง หมัด ศอก และ เท้า

เมื่อเปรียบเทียบวีดีโอด้วยกันในระหว่างช่วงพัฒนาและไม่พัฒนาของนักมวย และบุคคลธรรมชาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในแรงกระแทกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในหมวด ศอก และเท้า ทั้งในนักมวยและบุคคลธรรมชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Kinesiology Study on Thai Boxing
Name Miss Penprabha Khemdaeng
Department Physical Education
Academic Year 1975

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study the reaction time and the impact force of fisting, elbowing and kicking in thai boxing, the subjects in this study include 20 professional boxers, randomly selected from various boxing camps in the Bangkok Metropolitan area, and 20 non-boxers. Every subject has to perform the act of fisting, elbowing and kicking three times with his left as well as right fist, elbow and leg, respectively. His reaction time is measured by an electronic timer and his impact force by a dynamometer. The mean reaction times of both groups, which are in a similar weight groups, are 1.07 sec. for boxers and .92 sec. for non-boxers ($p < .05$) in fisting; .99 sec. for boxers and .89 sec. for non-boxers ($p < .05$) in elbowing; and 1.22 sec. for boxers and 1.17 for non-boxers in kicking. The difference found in the comparison of both groups' performances is non significant.

The mean values of both groups' impact force in the same performances are 223.35 kg. for boxers and 221.10 kg. for non-boxers and 187.90 kg. for boxers and 147.20 kg. for non-boxers in elbowing ($p < .05$) and 401.39 kg. for boxers and 256.43 kg. for

non-boxers ($p < .05$). The comparison shows that the boxers have a lower value of impact force in elbowing but a higher value of impact force in fisting and kicking than the non-boxers. The difference of both groups' impact force is, however, non-significant.

Moreover, the study shows that the boxers weighing 44 - 49 kg. have a lower value of impact force than the boxers weighing 50 - 55 kg. in all fisting, elbowing and kicking but the comparison of their reaction time shows no significant difference.

The study also includes the comparison of reaction time between the performances of the preferable and the non-preferable sides of both boxers and non-boxers in fisting, elbowing and kicking, the difference is non-significant. However, the difference in impact force of their preferable and non-preferable sides in the performances of fisting, elbowing and kicking bears significance in both boxers and non-boxers and have a higher value in the preferable side.

คุณยวิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประการ

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือและแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ นายแพทย์ชูศักดิ์ เวชแพทย์ อาจารย์ประจำภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชและพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการวิจัย ได้กรุณาให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างดี ยิ่งในการให้ความรู้ คำแนะนำ รายแก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ ใน การวิจัย รวมทั้งออกแบบสร้างเครื่องมือในการทดลองครั้งนี้ ให้เป็นอุปกรณ์และอนุญาตให้ใช้สถานที่ ตลอดจน คอยส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างคือกอบกู้ อาจารย์สาวง ศิริไปล หัวหน้า สำนักงานรองอธิการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และให้ข้อมูลเพื่อต่อยอด อาจารย์เชตร ศรีษะภัย ได้กรุณาให้แนวความคิด ของศิลป์นวยໃทยที่ถูกต้องแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกรักในความกรุณาและพระคุณของ อาจารย์ทั้งสามท่านที่มีต่อผู้วิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงขอถือโอกาสแสดงความขอบพระคุณ ในด้านการร่วมขออนุญาต ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากนายแพทย์วิชัย วนดุรงค์วรรณ นายเตรี่ น้อยวงศ์ ผู้ให้ความช่วยเหลืออย่างคุ้มครองในการมาเข้ารับ การทดลองจัดหนักมาย นางสาวปราณี เจริญรวมวงศ์ และนายประเสริฐ เสริมสุข เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาสรีรวิทยาที่ได้ช่วยเหลือและดูแลให้ความสะดวกในการใช้ เครื่องมือในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าของค่ายและบุตรีค่ายพรหวี ค่ายศรีวิชัย ค่ายศิริย์สมพงษ์ ค่ายสิงห์เชือเหลิง ค่ายสิงห์รอไไฟ ค่ายเอราวัณ และค่ายศิริย์วัสดัน พ. ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี รวมทั้งนักมวย นักเรียน นักศึกษา คนทำงานและทุกคนที่ได้ช่วยเหลือในการดำเนินการทดลอง ช่วย ในการวิจัยครั้งนี้บรรดากลลั่นส์ เร็ว ค่ายดี

เพ็ญประภา เข็มแแกง

สารบัญ

บทคัดย่อไทย	๑
บทคัดย่ออังกฤษ	๒
กิจกรรมประจำ	๓
รายการตารางประจำ	๔
รายการภาพประจำ	๕

บทที่

๑. บทนำ	๖
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๗
การวิจัยนี้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้	๘
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๙
สมมติฐานของ การวิจัย	๑๐
ข้อกลง เป้องกัน	๑๑
กำจัดกัดความของ การวิจัย	๑๒
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๑๓
๒. วิธีการดำเนินงานและการรวบรวมข้อมูล	๑๔
กลุ่มตัวอย่างประชากร	๑๕
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	๑๕
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๑๖
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๗

๓๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๖๒
๔๖. อภิปรายผลการวิจัย	๑๖๕
๕๐. สูปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๑๗๕
บรรณานุกรม	๑๗๘
ภาคผนวก	๑๘๑
ประวัติการศึกษา	๑๘๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางปีงบประมาณ

ตารางที่

หน้า

๑. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรีแอคชันไนท์ในการใช้อาจุชเม็ค ศอก และเทะ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างนักมวยและบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๙ กิโลกรัม	๙๕
๒. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงกระแทบ ในการใช้อาจุช หม็ค ศอก และเทะ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างนักมวยและบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๙ กิโลกรัม	๙๖
๓. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรีแอคชันไนท์ในการใช้อาจุชเม็ค ศอก และเทะ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างนักมวยและบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๕๐ - ๕๕ กิโลกรัม	๙๗
๔. ผลการทดสอบความแตกต่างของแรงกระแทบในการใช้อาจุชเม็ค ศอก และเทะ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างนักมวยและบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๕๐ - ๕๕ กิโลกรัม	๙๘
๕. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรีแอคชันไนท์ในการใช้อาจุชเม็ค ศอก และเทะ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างนักมวยและบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๕๘ - ๕๘ กิโลกรัม และนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๕๐ - ๕๘ กิโลกรัม	๙๙

ตารางที่

๖๖. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงกระแทกในการใช้อาชญากรรม ศอก และเท้า โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ของนักมวยน้ำหนัก ๔๔ - ๔๕ กิโลกรัม และนักมวยน้ำหนัก ระหว่าง ๔๐ - ๔๕ กิโลกรัม ๒๔
๗๗. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรีแอคชันไนน์ในการใช้อาชญากรรม ศอก และเท้า โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างช้างที่ณัคและไม่ณัคของนักมวย ๒๘
๘๘. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงกระแทกในการใช้อาชญากรรม ศอก และเท้า โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างช้างที่ณัคและไม่ณัคของนักมวย ๒๖
๙๙. ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของรีแอคชันไนน์ในการใช้อาชญากรรม ศอก และเท้า โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างช้างที่ณัคและไม่ณัคของบุคคลธรรมชาติ ๒๗
๑๐. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงกระแทกในการใช้อาชญากรรม ศอก และเท้า โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ระหว่างช้างที่ณัคและไม่ณัคของบุคคลธรรมชาติ ๒๘
๑๑. รีแอคชันไนน์มัคครงของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๙ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม ๓๑
๑๒. รีแอคชันไนน์มัคครงของบุคคลธรรมชาติ น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๔๐ กิโลกรัม ๔๔
๑๓. รีแอคชันไนน์ศอกคัดของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๙ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม ๔๔

ตารางที่

หน้า

๑๔.	รีแอคชันไนฟ์ศอกต์ของบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๘๐ กิโลกรัม	๔๐
๑๕.	รีแอคชันไนฟ์เทศต์บนของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม	๔๑
๑๖.	รีแอคชันไนฟ์เทศต์บนของบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๘๐ กิโลกรัม ...	๔๒
๑๗.	แรงกระแทบทมัดคงของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโล- กรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม	๔๓
๑๘.	แรงกระแทบทมัดคงของบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๘๐ กิโลกรัม	๔๔
๑๙.	แรงกระแทบทมัดคงของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโล- กรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม	๔๕
๒๐.	แรงกระแทบทมัดคงของบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๘๐ กิโลกรัม	๔๖
๒๑.	แรงกระแทบทมัดคงของนักมวยน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโล- กรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๙.๖๐ กิโลกรัม	๔๗
๒๒.	แรงกระแทบทมัดคงของบุคคลธรรมดาน้ำหนักระหว่าง ๔๔ - ๖๗ กิโลกรัม น้ำหนักเฉลี่ย ๕๓.๘๐ กิโลกรัม ...	๔๘

รายการภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
๑. แผ่นพัง เกรื่องมือวัดวีระกัลย์ในหมู่.	๕๖
๒. หมัด	๕๗
๓. ศีโภก	๕๘
๔. เศษ	๕๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย